

Szanowni Państwo,

Zapraszam do zapoznania się z kolejnym numerem czasopisma *Nowa Audiofonologia* w całości poświęconym tematyce implantów ślimakowych. Pojawienie się 30 lat temu tych urządzeń doprowadziło do rewolucji w wielu dziedzinach medycyny – otolaryngologii, audiologii, foniatrii, jak również diametralnie zmieniło rehabilitację osób niesłyszących i niedosłyszących.

Fascynującą historię powstania tej metody protezowania ubytków słuchu oraz jej rozwoju w Polsce i na świecie przybliży artykuł poglądowy dotyczący wprowadzenia implantów ślimakowych do praktyki klinicznej. Niewątpliwie jednym z najważniejszych przełomów, który dokonał się w obszarze stosowania implantów, było wprowadzenie nowej metody leczenia częściowej głuchoty. Zagadnienia związane z opracowaniem tej metody opisałem w artykule „Nowa strategia leczenia częściowej głuchoty – 18 lat doświadczeń własnych”. Kolejny tekst, będący przeglądem literatury, poświęcony jest koncepcji zachowania niskoczęstotliwościowego słuchu po wszczepieniu implantu ślimakowego, co jest podstawą postępowania klinicznego w przypadku pacjentów z częściową głuchotą. Z przeglądu tego autorzy wyciągnęli wniosek, że stopień zachowania słuchu uzyskany po wprowadzeniu elektrody do ucha wewnętrznego przez okienko okrągłe techniką Skarżyńskiego umożliwia zastosowanie u większości pacjentów z częściową głuchotą elektryczno-akustycznego pobudzenia receptora słuchowego, prowadząc do znacznej poprawy dyskryminacji mowy w szumie.

W pracach oryginalnych znalazły się badania kliniczne z różnych dziedzin nauki, ukazujące cały wachlarz zagadnień związanych ze stosowaniem implantów ślimakowych w odmiennych grupach pacjentów. Dwa artykuły poświęcone zostały ocenie skuteczności implantów ślimakowych u dzieci z wrodzonym niedosłuchem, którym wszczepiono te urządzenia przed ukończeniem 2 roku życia. Stwierdzono, że tempo rozwoju słuchowego tych dzieci jest szybsze od tempa tego rozwoju u dzieci ze słuchem prawidłowym. Umożliwia to większości dzieci „nadrobienie” zaległości w rozwoju słuchowym, powstałych na skutek głębokiego niedosłuchu w pierwszych miesiącach życia. W drugim artykule porównano stopień rozwoju słuchowego dzieci o podobnym poziomie niedosłuchu, z których część miała aparaty słuchowe, a część implanty. Wykazano, że średnie opóźnienie rozwoju słuchowego było zdecydowanie większe wśród dzieci z aparatami słuchowymi w porównaniu z dziećmi z implantami. W kolejnej pracy przeanalizowano osiągnięcia szkolne dzieci korzystających z implantu ślimakowego. Autorzy wykazali, że udział tych dzieci w szkolnictwie ogólnodostępnym i integracyjnym znacznie przeważał nad pobieraniem przez nie nauki w szkolnictwie specjalnym. Ponadto dzieci niesłyszące z implantami ślimakowymi, które zdawały powszechny sprawdzian osiągnięć uczniów na warunkach tych samych co dzieci słyszące, osiągnęły satysfakcjonujące wyniki, które mieszczą się w przedziale od średnich do najwyższych. Natomiast korzyści z implantu u osób dorosłych określone zostały w artykule dotyczącym

poprawy w zakresie postrzegania dźwięków otoczenia. Wyniki badań podstawowych zawarte zostały w artykułach poświęconych badaniom pamięci operacyjnej użytkowników implantów oraz symulacjom komputerowym słyszenia przez implant ślimakowy.

W części poświęconej praktyce klinicznej znalazł się artykuł opisujący model rehabilitacji audiologicznej po wszczepieniu implantu ślimakowego, opracowany na podstawie Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia. Z uwagi na specyfikę postępowania klinicznego związanego z wszczepieniem implantu, opisaną w artykule, opieka nad tą grupą pacjentów ma charakter interdyscyplinarny. W artykule tym podjęto również próbę ujednolicenia terminologii stosowanej w opisie opieki zdrowotnej świadczonej po wszczepieniu implantu ślimakowego, w celu usprawnienia porozumiewania się różnych specjalistów.

W minionym okresie odbyło się też wyjątkowo dużo konferencji poświęconych w całości lub w części implantom słuchowym, z których zamieszczamy ciekawe relacje. Mam nadzieję, że obecny numer *Nowej Audiofonologii*, jakkolwiek dotyczący jednego zagadnienia, zainteresuje – z uwagi na jego interdyscyplinarny charakter – szerokie grono lekarzy, logopedów, psychologów, pedagogów i inżynierów.

Z wyrazami szacunku

Prof. dr hab. med. dr h.c. Henryk Skarżyński